

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 15. septembra 2021 – BNP Paribas SA/TR

(Zadeva C-567/21)

(2021/C 471/36)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: BNP Paribas SA

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: TR

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 33 in 36 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾ razlagati tako, da če pravo države članice izvora odločbe tej odločbi priznava tako veljavnost, ki preprečuje, da bi isti stranki začeli nov postopek za odločitev o zahtevkih, ki bi lahko bili vloženi že v prvem postopku, učinki, ki jih ima ta odločba v državi članici, v kateri se zahteva priznanje, nasprotujejo temu, da bi sodišče zadnjenavedene države, katere pravo, ki se je uporabljalo *ratione temporis*, je v delovnem pravu določalo podobno obveznost združevanja zahtevkov, odločalo o takih zahtevkih?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali je treba člena 33 in 36 Uredbe Sveta št. 44/2001 razlagati tako, da ima tožba, kakršna je tožba zaradi „unfair dismissal“ v Združenem kraljestvu, isti razlog in isti predmet kot tožba, kakršna je tožba zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca brez dejanskega in resnega razloga, tako da so zahtevki za odškodnino zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca brez dejanskega in resnega razloga, za nadomestilo plače zaradi nespoštovanja odpovednega roka in za odpravnino, ki jih delavec vložil pri francoskem sodišču po tem, ko je v Združenem kraljestvu pridobil sodno odločbo, s katero je razglašena „unfair dismissal“ in so dodeljena nadomestila iz tega naslova (compensatory award), nedopustni? Ali je treba v zvezi s tem razlikovati med odškodnino zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca brez dejanskega in resnega razloga, ki bi lahko imela isti razlog in isti predmet kot „compensatory award“, ter odpravnino in nadomestilom plače zaradi nespoštovanja odpovednega roka, ki se v francoskem pravu dolgujeta, če odpoved pogodbe o zaposlitvi temelji na dejanskem in resnem razlogu, vendar se ne dolgujeta, če odpoved pogodbe o zaposlitvi temelji na hudi kršitvi?
3. Prav tako, ali je treba člena 33 in 36 Uredbe Sveta št. 44/2001 razlagati tako, da imata tožba, kot je tožba zaradi „unfair dismissal“ v Združenem kraljestvu, in tožba za izplačilo bonusov in premij, določenih v pogodbi o zaposlitvi, isti razlog in isti predmet, če ti tožbi temeljita na istem pogodbenem razmerju med strankama?

⁽¹⁾ UL 2001, L 12, str. 1.

Pritožba, ki jo je 17. septembra 2021 vložila Ana Carla Mendes de Almeida zoper sklep Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. julija 2021 v zadevi T-75/21, Ana Carla Mendes de Almeida/Svet Evropske unije

(Zadeva C-576/21 P)

(2021/C 471/37)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Pritožnica: Ana Carla Mendes de Almeida (zastopniki: R. Leandro Vasconcelos, M. Marques de Carvalho in P. Almeida Sande, advogados)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 8. julija 2021 v zadevi T-75/21, s katerim je bila tožba pritožnice na podlagi člena 263 Pogodbe o delovanju Evropske unije za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Sveta (EU) 2020/1117⁽¹⁾ z dne 27. julija 2020 o imenovanju evropskih tožilcev Evropskega javnega tožilstva v delu, v katerem je za evropskega tožilca Evropskega javnega tožilstva kot začasni uslužbenec razreda AD 13 za nepodaljšljivo obdobje treh let od 29. julija 2020 José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, razglášena za nedopustno, ker je bila vložena prepozno;
- samo dokončno odloči o sporu v skladu s členom 61 Statuta Sodišča, ker ni razlogov za to, da bi se štel, da stanje postopka tega ne dovoljuje, in ker ima na voljo vse za to potrebne dejanske in pravne elemente;
- odloči o stroških v skladu z določbami člena 38 Statuta Sodišča in Svetu naloži, naj nosi svoje stroške in stroške pritožnice v skladu s členom 138 Poslovnika Sodišča tako v zvezi s postopkom pred Splošnim sodiščem kot v zvezi s postopkom pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

Prvi pritožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji in napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče štelo, da je rok za vložitev tožbe začel teči od datuma objave spornega sklepa v Uradnem listu Evropske unije, kar je v nasprotju s splošnim načelom prava Unije v zvezi z učinkovitim sodnim varstvom in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah⁽²⁾ ter upoštevnimi določbami Uredbe (EU) 2017/1939⁽³⁾, ki zagotavljajo varstvo pravic kandidatov, kot izhaja iz notranje logike navedene uredbe in iz načela neodvisnosti Evropskega javnega tožilstva iz njenega člena 6.

Pritožnica se sklicuje na očitno napako pri presoji in na napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče štelo, da je rok za vložitev tožbe začel teči od datuma objave spornega sklepa v Uradnem listu Evropske unije. Pritožnica na ta datum ni imela podatkov, ki bi ji na podlagi razlogov, predloženih pred Splošnim sodiščem, omogočali vložitev tožbe zoper sporni sklep v skladu s členom 263 PDEU, pri čemer gre za razloge, ki izhajajo iz dopisa portugalske vlade, ki je bil Svetu Evropske unije poslan 29. novembra 2019 v odgovor na razvrstitev, ki jo je opravila izbirna komisija iz člena 14(3) Uredbe (EU) 2017/1393, glede kandidatov, ki jih je predstavila vlada, z navedbo drugega kandidata, ki ga predlaga, in na potrditev Sveta. Ta dopis, na katerem je temeljil sporni sklep in katerega obstoj je Splošno sodišče v svojem sklepu prezrlo, vsebuje dve vsebinski napaki in posega v strukturo postopka imenovanja evropskih tožilcev ter njihovo neodvisnost. Svet pa pritožnice o tem dopisu ni obvestil do 27. novembra 2020, izrecno za namen uveljavljanja pravice do obrambe. Pritožnica prereka, da je rok za vložitev tožbe lahko začel teči pred tem datumom, kar je Splošno sodišče štelo v izpodbijanem sklepu, ker meni, da je to kršitev splošnega načela pravice do učinkovitega sodnega varstva in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter načela neodvisnosti Evropskega javnega tožilstva iz člena 6 Uredbe (EU) 2017/1393.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji in napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče štelo, da je Svet 7. oktobra 2020 posredoval individualne razloge spornega sklepa, v nasprotju s splošnim načelom prava Unije o pravici do učinkovitega sodnega varstva in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Pritožnica se sklicuje na očitno napako pri presoji in na napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče štelo, da je bila pritožnica vsekakor seznanjena s spornim sklepom prek dopisa z dne 7. oktobra 2020, v katerem naj bi jo Svet obvestil o individualnih razlogih navedenega sklepa. Vendar je Svet v tem dopisu ni seznanil z obstojem dopisa portugalske vlade, ki je bil Svetu poslan 29. novembra 2019, brez katerega ne bi obstajal tožbeni temelj, ki je upravičil vložitev tožbe zoper sporni sklep.

Tretji pritožbeni razlog, naveden podredno, temelji na neuporabi oziroma preveč restriktivni uporabi sodne prakse, ki se nanaša na opravičljivo zmoto, in na neupoštevanju razloga v zvezi z obstojem nepredvidljivih okoliščin ali višje sile.

V skladu z ustaljeno sodno prakso popolna obveščenost o dokončnosti sklepa in roku za vložitev tožbe na podlagi člena 263 PDEU kot taka ne izključuje možnosti posameznika, da se sklicuje na opravičljivo zmoto, ki bi lahko upravičila zamudo pri vložitvi tožbe. Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu ni upoštevalo dejstva, da je Svet prikrikl dopis portugalske vlade, dokler ni pritožnice o njem obvestil 27. novembra 2020. Tak položaj lahko v skladu s sodno prakso Sodišča pomeni opravičljivo zmoto, ki lahko upraviči zamudo pri vložitvi tožbe. Splošno sodišče je prezrlo tudi navedbo glede nepredvidljivih okoliščin oziroma višje sile kot argument za neuporabo določb Unije na področju procesnih rokov.

⁽¹⁾ UL 2020, L 244, str. 18.

⁽²⁾ UL 2000, C 364, str. 1.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (UL 2017, L 283, str. 1).

Sklep predsednika Sodišča z dne 24. avgusta 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Puls 4 TV GmbH & Co. KG/YouTube LLC, Google Austria GmbH

(Zadeva C-500/19) ⁽¹⁾

(2021/C 471/38)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik xxx senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 295, 2.9.2019.

Sklep predsednika Sodišča z dne 1. septembra 2021 – Evropska komisija/HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC Continental Europe, nekdanja HSBC France

(Zadeva C-806/19) ⁽¹⁾

(2021/C 471/39)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 432, 23.12.2019.

Sklep predsednika četrtega senata Sodišča z dne 13. avgusta 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Generálna prokuratura Slovenskej republiky/X.Y.

(Zadeva C-919/19) ⁽¹⁾

(2021/C 471/40)

Jezik postopka: slovaščina

Predsednik četrtega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 87, 16.3.2020.
